

raad bestaar af Kjøbenhavns Overpræsident som Formand og 12 Medlemmer, af hvilke 6 vælges af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, 2 udnævnes af Regeringen, og siden Frihavnsloven af 1891 vælges 4 af Rigsdagen, 2 af hvert Ting. Med Hensyn til den økonomiske Stilling, da har Kjøbenhavns Havn hidtil kunnet og vil forhaabentlig ogsaa fremdeles være i Stand til at bære sig selv. Dens Indtægter have været saa rigelige, at den gennem en lang Række Aar ikke blot fuldt ud har kunnet dække de aarlige Udgifter, men endog har haft ikke ubetydelige Pengemidler tilovers. Men da der blev Tale om den store Udvidelse mod Nord, som er Frihavnen, savnede Havnen de fornødne kontante Midler til at iværksætte dette Anlæg og blev derfor nødsaget til at optage et Laan. Og for at hjælpe Havnen til at opnaa de bedst mulige Vilkaar, samtykkede Staten i at garantere et saadant Laan til et Beløb af 8 Millioner Kroner. De øvrige Penge, der ere medgaaede — de Løbe som nævnt op til adskillige Millioner — har Havnen udredet, dels af sine opsparrede Midler, dels af sine løbende Indtægter. Men idet Staten samtykkede i at garantere dette Laan, krævede Lovgivningsmagten, og betingede sig ved Frihavnsloven, at have et vist Indseende med Havnens økonomiske Stilling. Dette fandt Udtryk for det første deri, at Rigsdagen forbeholdt sig at sætte 4 Medlemmer ind i Havneraadet; dernæst, at Havnens aarlige Budget og Regnskab skal meddeles Rigsdagen; endvidere, at det fastsættes i Loven, at saalænge Statsgarantien bestaar, maa Kjøbenhavns Havn ikke foretage væsentlige ny større Arbejder uden Lovgivningsmagtens Samtykke; fremdeles fastsættes det, at den Anvendelse, som Frihavnsaktieselskabet gør af sin Kapital, skal godkendes af Rigsdagen, og endelig, at en Udvidelse af Selskabets Kapital ikke kan ske uden med Lovgivningsmagtens Samtykke. Det er disse to sidste Forbehold, som ere Anledning til de to Forslag, som i Dag ere os forelagte. Det ene gaar ud paa Godkendelse af de hidtil af Selskabet anvendte Midler, hvilken Godkendelse gives gennem den foreslaaede Beslutning; det andet anmoder om Bemyndigelse til at udvide Selskabets Kapital, det er det her foreliggende Lovforslag. Om dette skal jeg bemærke følgende:

Da i 1891 Anlægget af Frihavnen vedtoges, var der megen Usikkerhed, og maatte være det, med Hensyn til Størrelsen af de Midler, som det vilde blive nødvendigt at anvende for at sætte dette Havneanlæg i den for Driften forsvarelige Stand. Man fast-

satte i Løben, at til den Tid, da Havnen aabnedes, skulde der være anvendt et Beløb fra Aktieselskabets Side af mindst 1½ Million; man forudsatte altsaa den Gang, at dette eventuelt vilde kunne være den Sum, hvormed man foreløbig nøjedes. Men efterhaanden som Anlægget er frejdet frem, har det vist sig, at et saadant Beløb aldeles ikke kunde slaa til, og ved Frihavnsens Aabning, eller snart derefter, var ikke blot de 1½ Millioner medgaaet, men hele Aktiekapitalen paa 4 Millioner, og ikke nok hermed, men ogsaa dette Beløb blev væsentlig overstredet. Allerede de Foranstaltninger, som fra første Færd vare planlagte, medførte en Overskridelse af 734,000 Kr.; yderligere blev der saa, stadig under Ministerens Approbation, vedtaget forskellige Anlæg til et Beløb af 679,000 Kr., tilsammen altsaa 1,413,000 Kr. Anvendelsen af disse Summer i Enkelthederne vil man finde specificeret i de Nummeringer, der ledsage Lovforslaget. Der søges altsaa nu her Bemyndigelse til at fastsætte, under hvilke Vilkaar disse Pengemidler, som til Dels allerede ere anvendte, skulle hidstafes, og ved samme Bejlighed søges yderligere Bemyndigelse til eventuelt at maatte anvende omkring 580,000 Kr. mere til fremtidige Foranstaltninger, hvorved hele Beløbet kommer op til 2 Millioner Kr. — At man allerede saa kort Tid efter Frihavnsens Aabning har fundet det nødvendigt at udvide Kapitalen, maa ikke opfattes, som om man derved forhaabentlig eller forventelig for en længere Aarrække skulde kunne nøjes med at anvende de her omtalte Beløb, og at man antagelig ikke vil faa Brug for mere. Nej, hvis Trafikken derude udvikler sig efter en nogenlunde ønskelig Maalestof, vil der fra Aar til Aar for at nyttiggøre Arealerne og Bolværterne stadig stilles Krav om Opførelsen af ny Indretninger, ny Skure, ny Pakhuse, og saafremt disse Pengeanvendelser nogenlunde kunne forrente sig, vil det kun være en glædelig Ting, at Trafikkens Bæst nødvendiggør stadig ny Udvidelser. — Det, som der da nu bliver Spørgsmaal om, er: Hvorledes skulle disse Pengemidler tilvejebringes? Der kan tænkes tre forskellige Veje. Man kan tænke sig, enten at Pengene staffles til Veje gennem en Forøgelse af Aktiekapitalen, eller at Aktieselskabet som saadant optager et Laan og ud af sin Andel af Udbyttet forrenter Laanet, eller endelig at Laanet optages og forrentes af Frihavnsens Driftsindtægter, det vil sige, at det optages for fælles Regning af Havnevæsenet og Aktieselskabet, saaledes altsaa at Forrentning og eventuelt Amortisation afgaar forlods af Driftsudbyttet. Denne sidste Ordning er